सेवनम्, [1]सेविष्णुः, [2]परिषेवमाणः-निषेवमाणः-विषेवमाणः, [3]सेवका इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि **गेपतिवत्** (429) ऊह्यानि।

(1856) "**षै क्षये**" (I-भ्वादिः-915. अक. अनि. पर.)

'**षै क्षये सायतीतीष्टं अन्तर्कर्मणि तु स्यति।**' (श्लो. 7) इति **देवः**।

'**सै**' इति **केचित्**। स तु पाठो **भाष्यादि** (6-1-64) विरोधादुपेक्ष्यः। **अष्टाध्यायी**सूत्रेषु **षा**धातुग्रहणानि सर्वाण्यपि दैवादिकस्येति निष्कर्षः। सातम्। सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिक**कायति**वत् (263) बोध्यानि।

(1857) "**षो अन्तकर्मणि**" (IV-दिवादिः-1147. सक. अनि. पर.)

दैवश्लोकः पूर्वधातौ द्रष्टव्यः। सामान्यरूपाणि **छ्यति**वत् (577) ऊह्यानि। [4]**सायकः**, [5]अवसितम्-अवसितः-अवसितवान्, सित्वा, [6]अवसायः, [7]सायिता, [8]सातिः, [9]अवसाय, [10]अभिसिषासुः,

---

1. '**भुवश्च**' (3-2-138) इत्यत्र **च**कारस्यानुक्तसमुच्चयार्थकत्वात् तच्छीलादिषु कर्तृषु धातोरस्मादपि इष्णुच्प्रत्ययः।
2. '**परिनिविभ्यः सेव—**' (8-3-70) इति षत्वम्।
3. क्षिपकादित्वात् (ग. सू. 7-3-45) संज्ञायां इत्वनिषेधः। अन्यत्र **सेविका**।
4. '**कृत्यल्युटो बहुलम्**' (3-3-113) इत्यत्र बहुलग्रहणात्, योगविभागाद्वा संज्ञायां ण्वुल्। '**आतो युक्—**' (7-3-33) इति युगागमः। स्यति=अन्तं करोति इति **सायकः**=शरः।
5. '**यतिस्यति—**' (7-4-40) इति निष्ठादिषु कित्प्रत्ययेषु इकारः। एवम् **सित्वा, अवसितिः** इत्यादिष्वपि बोध्यम्।
6. '**श्याऽऽद्व्यधाश्रुसंस्रवतीण**वसा**वहृ—**' (3-1-141) इति कर्तरि णप्रत्ययः। युगागमः। अवस्यतीति **अवसायः** निश्चयः। सूत्रे आदन्तत्वेनैव णप्रत्यये सिद्धे पुनः '**अवसा**' इति ग्रहणं आदन्तलक्षणं कर्तरि कप्रत्ययं बाधितुम्।
7. णिजन्तात् तृचि रूपमेवम्। '**शाच्छासा—**' (7-3-37) इति युक्। आदन्तलक्षण-पुकोऽपवादः।
8. '**ऊतियूतिजूतिसाति-**' (3-3-97) इति क्तिन्नन्तो निपातः। निपातनादेव '**यतिस्यति—**' (7-4-40) इतीत्वं न।
9. '**न ल्यपि**' (6-4-69) इति इकारनिषेधः।
10. '**स्थादिष्वभ्यासेन-**' (8-3-64) इति नियमात् अभ्यासे न षत्वम्। उत्तरखण्डे तु '**इण्कोः**' (8-3-57) इति षत्वम्।